

Tenoren Lachaert en Tommelein houden elkaar in evenwicht tijdens eerste debat

Formatie kleurt toch race om voorzitterschap Open VLD

Egbert Lachaert bijt, Bart Tommelein klauwt terug. Els Ampe daagt uit, Stefaan Nuytten charmeert.

VAN ONZE REDACTEUR
BART BRINCKMAN

BRUSSEL | 'Als mijn vrouw akkoord gaat, ben ik tot alles in staat.' Stefaan Nuytten uit Koksijde mag dan onbekend zijn, zijn inbreng klonk verfrissend. Tussen drie mandatarissen met jaren op de teller - Bart Tommelein, Egbert Lachaert en Els Ampe - leverde hij dwarse gedachten en hilariteit. Toen de drie verstrikt raakten in de netten van de formatie, trok hij een heldere conclusie. 'Ik merk een vertrouwensbreuk tussen de coryfeeën. Ik ben een beetje beschaamd als ik dit hoor.'

Op het moment dat de koning Kamervoorzitter Patrick Dewael en Senaatsvoorzitter Sabine Laruelle (alibi liberalen) uitstuurde om de formatie te reanimeren, was het logisch dat de kandidaatvoorzitters hun licht erover lieten schijnen. Dat botste frontaal met de interne afspraak om zich van commentaar te onthouden, kwestie van de zaken niet te bemoeilijken. Een opbod kon de onderhandelingen tot eind volgende maand - wanneer de nieuwe partijleider bekend is - jamleggen.

Nota-Magnette

Lachaert wilde die afspraak nakomen. Hij had vooraf met vuur geschoten omdat Tommelein tijdens een debat op nieuwzender LN24 de Kamerfractie leider als een windhaan had neergezet: eerst tegen paars-groen, dan weer niet. Lachaert herhaalde dat hij geen enkele optie wilde uitsluiten om het onderhandelingsproces niet te bemoeilijken, al vindt hij persoonlijk dat de twee grootste partijen aan boord moeten. Maar als het niet lukt, lukt het niet. Tommelein hield zich op de vlakte. 'De mensen zijn het beu, zelfs de politici zijn het beu.' Hij stipte aan dat een pleidooi voor een regering met de N-VA en de PS neerkomt op Open VLD in de oppositie. 'Ik denk niet dat onze leden dat willen.'

'We hadden die nota-Magnette onmiddellijk moeten afschieten', ging Ampe in de aanval. Zij heeft het gehad met de formatie. 'Laat ons de eerste minister rechtstreeks verkiezen.' Vervolgens onttaarde de discussie. Tommelein zweerde op het hoofd van zijn kinderen dat hij de nota-Magnette nooit formeel had moeten beoordelen. Lachaert had ze in

naam van de fractie afgeschoten. Nuytten keek geamuseerd toe. 'Bij de onderhandelingen lijkt Open VLD geen plan te hebben. We hebben ons al voor een stuk kapotgeregereerd. Straks hebben we problemen met de kiesdrempel die we zelf hebben ingevoerd.' Het applaus was navenant.

Meer doen

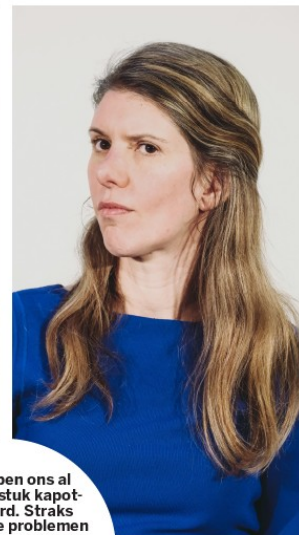
Het debat maakte opnieuw duidelijk dat de voorzittersverkiezingen vooral een clash zijn tussen stijlen en karakters, eerder dan inhoudelijk. Bij de voorstelling oogste Lachaert het meeste applaus, wellicht een gevolg van zijn voormalig ondervoorzitterschap van de organisator Liberaal Vlaams Verbond. Met een tikje ironie stipte Tommelein aan dat hij behalve een volksliberaal ook de zogeheten kandidaat van het establishment is. Ampe profileert zich als een balorige uitdager. Nuytten, een soort eigenzinnige kloon van Jean-Marie Dedecker, staat als ondernemer met twee voeten in de realiteit. Als geen ander slaagde hij er steeds in om te duwen waar het pijn deed.

De vier vonden elkaar in een zekere kritiek op de interne partijwerking, al liepen de analyses en remedies uit elkaar. Er sluimert ongenoegen over informatiedoorstroming en over de manier waarop alle leden efficiënt bij de besluitvorming worden betrokken. Alvast Tommelein veegde even de vloer aan met Lachaert. Die stelde voor om de partijraad anders samen te stellen en hem maandelijks te laten samenkomen. Tommelein waarschuwde voor *vergaderitis*. 'We moeten minder praten en meer doen.'

Warrige campagne

Gaandeweg dreven de twee tenoren boven, hoewel Nuytten met zijn kritiek op de verkeerssituatie in Brussel de lachers op zijn hand kreeg. 'Ik kreeg een verzwikte enkel van dertig per uur te rijden.' Lachaert legde, net als Ampe en Nuytten, de nadruk op de sociaaleconomische prioriteiten die Open VLD in het verleden zou hebben verwaarloosd. De fractieleider in de Kamer uitte ook kritiek op de warrige verkiezingscampagne.

Meteen plaatste Tommelein, als verdediger van de partijtop, een stevige versnelling. Hij was het niet eens met de kritiek. 'We moeten stemmen terugwinnen van de N-VA. Of dat in een regering met of zonder die partij moet zijn, laat ik in het midden. Maar de N-VA is een conservatieve partij, wij zijn liberalen. Ons programma moet daarom ruimer zijn dan louter het sociaaleconomische. Bovendien moet het realiseerbaar zijn.'

'We hebben ons al voor een stuk kapotgeregereerd. Straks hebben we problemen met de kiesdrempel die we zelf hebben ingevoerd'

STEFAN NUYTEN
Kandidaat-voorzitter Open VLD

Egbert Lachaert, Els Ampe, Stefaan Nuytten en Bart Tommelein kruisten voor het eerst de degens. © Bart Dewael